

1 Petrus 2:1-8

Ons tekstgedeelte begint met de woorden 'legt dan af'. Woorden die we ook bij de apostel Paulus tegenkomen bijvoorbeeld in Efeze 4:22. Hij heeft het dan over het afleggen van de oude mens en het aandoen van de nieuwe mens. Dat beeld, het uittrekken van een oud kledingstuk en het aantrekken van een nieuw kledingstuk wordt in het NT als een omschrijving van de bekering gebruikt. Zo ook in de tekst van vandaag. Legt dan af 'alle'. Dat woordje 'alle' wordt maar liefst drie keer gebruikt om aan te geven dat het echt om een radicale verandering gaat. We kunnen niet een beetje afleggen, of sjoemelen, nee, het hele oude leven moet wijken.

Petrus noemt een aantal zaken bij name die afgelegd moeten worden. In de eerste plaats kwaadwilligheid. Dat is het bewust benadelen van een ander. Ten tweede bedrog, dat is jezelf op een sluwe, gemene manier opwerken ten koste van een ander. Ten derde huichelarij. Van het Gr. woord dat hier gebruikt wordt komt ons woordje hypocriet vandaan. De SV heeft hier 'geveinsdheid'. Veinzen is doen alsof. Wie veinst is niet echt, niet authentiek. Verder noemt Petrus nog afgunst of jaloezie en kwaadsprekerij of roddel.

Je zou verwachten dat Petrus dan na dat hij gezegd heeft wat we moeten uittrekken zou gaan benoemen wat we moeten aantrekken. Maar dat doet hij niet. In het tweede vers geeft hij aan waar we naar moeten verlangen. Letterlijk staat er zoiets als 'heel sterk verlangen' of 'smachten'. De Gr. vertaling van het OT gebruikt dit woord ook in Psalm 42: *Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, o God.*

Petrus roept zijn lezers op om, net zoals een baby smacht naar de moedermelk, wij mogen smachten naar de redelijke, overvalste melk. Het woord 'redelijk' is afgeleid van het Gr. woord logos en betekent 'woord'. De redelijke onvervalste melk staat voor het zuivere woord van God waarin Christus centraal staat. Dat is het voedsel dat we tot ons mogen nemen. En net zoals een baby groeit van moedermelk, zo mogen wij geestelijk groeien door het voedsel voor onze ziel, Gods woord, met als einddoel ons eeuwig behoud. Dat is wat het eind van het 2^e vers zegt: opwassen tot zaligheid. Opwassen is groeien, zaligheid is letterlijk behoudenis.

Ook het 3^e vers is een citaat uit het OT. Psalm 34:9 zegt: *smaakt en ziet dat de HERE goed is*. In Psalm 34 staat het woordje HERE met hoofdletters, dat is dus de

verbondsnaam van God JHWH, daar gaat het dus om de Here God. Petrus past dit vers op de Here Jezus toe. Hij roept ons op om 'tot Hem te komen'. Woorden die in het OT gebruikt worden voor het 'naderen tot God' van de priester. Alsof Petrus met deze woorden al wil zeggen wat hij in vs. 5 en 9 uitwerkt. Nu is iedere gelovige een priester. Iedere gelovige mag tot God naderen. In Num. 18:4 was het alleen de Levieten toegestaan tot God te naderen, onbevoegden mochten dat niet doen. Nu, in het NT is iedere gelovige bevoegd. Er is geen priester meer nodig die bemiddeld bij God. Jezus is de enige middelaar. En wij mogen als priester rechtstreeks tot Hem komen.

In het OT werd de tempel het huis van God genoemd. Als je aan een gelovige Jood vroeg waar God woonde dan wees hij naar de tabernakel of later de tempel. Nu zeggen wij ook wel eens dat we samenkomen in Gods huis en dat is niet helemaal fout, als we ons dan maar realiseren dat Gods huis niet het kerkgebouw is. Gods huis, dat zijn de mensen. Zij vormen de levende stenen van Gods huis. Ik hoorde eens van een mevrouw die klaagde bij haar dominee over de jongeren onder de kerkdienst. *Ze zitten allemaal kauwgum te eten in Gods huis.* De reactie van de dominee was een beetje scherp: *Nee, dat ziet u niet goed. Het is Gods huis zèlf dat kauwgum eet.* Onze kerkzaal is niet Gods huis. Als de mensen naar buiten zijn, is Gods huis ook buiten.

Wij mogen levende stenen zijn van Gods huis. En van dat huis is Jezus de hoeksteen. Van Hem wordt ook gezegd dat Hij een levende steen is. En dat is niet voor niks: Jezus is opgestaan. Hij leeft. En omdat Hij de overwinnaar over de dood is, steunt het hele bouwwerk op zijn offer aan het kruis en zijn opstanding uit de dood. Het draait om Hem alleen.

Ook in vs. 6 wordt weer verschillende teksten uit het OT geciteerd. U kent misschien ook wel de berijming van Ps. 118:11: *De steen die door de tempelbouwers, verachtelijk was een plaats ontzegt, is tot verbazing der beschouwers van God ten hoofd des hoeks gelegd.* Dit vers betreft Petrus op de Here Jezus. Hij is de hoeksteen. Wie op Hem zijn geloof bouwt komt zeker niet beschaamd uit. Maar er zit ook een keerzijde aan. Voor mensen die Christus afwijzen geldt dat Jezus een steen des aanstoots is en een rots der ergernis. Dat zou je de scherpe kant van het Evangelie kunnen noemen. Het Evangelie is Goed Nieuws, Blijde Boodschap. Wie gelooft in de Here Jezus heeft eeuwig leven, zonder twijfel. Maar wie Hem afwijst zal

het leven niet zien. Die gaat niet verloren, maar is verloren. Alle mensen bevinden zich sinds de zondeval in een verloren toestand. Uit die toestand kun je gered worden, of niet gered worden. Alleen via de kruisdood van Christus is er redding mogelijk. Het is een misverstand als we denken dat we neutraal worden geboren en dat we aan het eind van ons leven gered kunnen worden of verloren kunnen gaan. De hele mensheid is al verloren en ligt onder het oordeel. Of je blijft wat je bent, of je wordt gered.

Het slot van vs. 8 is nog wel een beetje lastig. Daar staan namelijk de woorden 'waartoe zij ook bestemd zijn'. Je kunt uit deze woorden de indruk krijgen dat ongelovigen van te voren bestemd zijn om verloren te gaan. Naar mijn overtuiging is verloren gaan ook hier gevolg van de ongehoorzaamheid. Je zou kunnen zeggen: de ongehoorzamen zijn bestemd om verloren te gaan. Dat moeten we niet individueel invullen alsof God heeft vastgelegd wie ongehoorzaam zal zijn en verloren zal gaan en wie niet. Wel of niet gehoorzamen heeft alles te maken met eigen keuze. En die keuze neemt God serieus. Laten wij ervoor kiezen om te bouwen op de levende steen Jezus. Hij wil het fundament onder ons leven zijn. Hij wil ook het fundament van onze gemeente zijn. En wij mogen ons als levende stenen laten inschakelen voor de bouw van een geestelijk huis. Wat dat inhoud ga ik een volgende keer behandelen. Nu beperk ik me tot de vraag: bouw je op Jezus of stoot je jezelf aan Jezus. Zoals u hebt begrepen een vraag met gevolgen voor de eeuwigheid.

Amen.